

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach wroczystych i Nie-
świątecznych. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kanterach. —
Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszcze-
nie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadysyłane do zamie-
szkania w Dzienniku nie zwracają się. — W wazytkim co dotyczy Dziennika,
należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Prenumerata w Warszawie: rocznik rs. 8 — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2.
— Miesięcznie kop. 67. — Bez odroczenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyj-
muje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odroczenie do domu, opłaca się miesię-
cznie kop. 5. — Na prowincji, na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie
Rocznik rs. 9 kop. 20 — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.
Miesięcznie kop. 80.

Rok 4.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Dyrekcja główna tow. kred. ziem. — Kasa oszczędności.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Prze-
gląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegra-
ficzne. — Przyjazd J. C. W. W. Ks. Konstantego Mi-
kołajewicza. — Wnoszenie opłaty. — Sprawozdanie. —
Dyżurnstwo niesienia pomocy. — *Israelita*. — Szkoła ofi-
cjalistów wiejskich w Niegłosach. — Urodzaje. —
Z powiatu Włodawskiego. — Z Nowej Aleksandrii. —
Kradzieże. — Cholera. — Kursa monet. — Jubileusz. —
Zmiana biletów kredytowych. — Telegraf. — Odda-
nie posiadłości rusko-amerykańskich. — Matjas Majar. —
Ruscy emisariusze. — Nowe czasopismo słow. — *Kvety*. —
Powstanie w Bułgarii. — Kwestja kandjocka. — *Anglja*.
Przyjazd serdeczna. — Prawo ekstradycji. — *Austrja*.
Synod. — Protestanci. — Manifest Kossutha. — *Hiszpa-
nja*. Wieści o powstaniu. — Falszywe wiadomości. —
Niemcy. Konferencje. — Prusy. Zaprzeczenie przy-
mierza. — Szkoły strzelnicze.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Nowe dzie-
ło. — Magazyn nowości J. Prechner i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 9 (21) Sierpnia.

**Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziem-
skiego.** — Na skutek żądań przez strony interesowane
wniesionych, a właściwymi dowodami popartych i w za-
stosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14
(26) grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub
skradzionych listów zastawnych, lub kuponów, podaje
do powszechnej wiadomości, iż następujące osoby utra-
ciły listy zastawne, a mianowicie: 1) Kazimira Gozi-
mierska, w Bydgoszczy w Królestwie Pruskim zamieszkała,
utraciła listy zastawne okresu III, a) serji 1-jej
lit. A. N° 4018 — B. 27971 — b) serji 2-jej lit. C. N^o
218082, wszystkie z dwoma kuponami, to jest na pół-
rocza 2 gie 1867 i 1-sze 1868, — oraz list zastawny o-
kresu III serji 1-jej lit. D. N° 100371 bez kuponów.
2) Michał Jaworski, w mieście Pułtusku zamieszkały,
utracił listy zastawne okresu III serji 1-jej lit. C. N-
ra 59994, 73728, 79980; lit. D. 102652 z dwoma
kuponami na półrocze 2-gie 1867 i 1-sze 1868. Ostrze-
ga się przeto, że obieg powyższych listów i należących
doń kuponów zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że
w skutek tego każdy nabywca listu lub kuponu zakwe-
stjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanych
do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego li-
stu lub kuponu.

**Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem
Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św.
Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonej, w
tygodniu upłynionym do dnia 6-go (18-go) Sierpnia
r. bież. włącznie, wydała książeczek nowych 38, na które,
tudzież na dawniejsze w 202 wnioskach złożono rub. sr.
4,231 kop. 80. Na żądanie zaś 102 Uczestników (prócz
procentu rsr. 74 kop. 36 1/2 należnego za rok bieżący od
całkowitych odbiorów), wypłaciła rsr. 4,802 kop. 60 i
umorzyła książeczek 39. Przeto uczestników 17,832,
posiada kapitał rub. sr. 625,238 kop. 63 1/2.**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 9 (21) Sierpnia.

Zjazd w Salzburgu jest, i długo jeszcze będzie
osią, około której obracają się rozumowania
dzienników. W skutek tego, że *Journal des
Debats*, w artykule o którym wspomnieliśmy
wczoraj, usiłował wykazać korzyści dla Austrii

przymierza z Francją, wiedeński dziennik *De-
batte*, odpowiadając mu niejako dowodzi, że stan
polityczny Europy nie jest taki, aby wymagał
przymierza. Zawarcie przymierza zatem obu-
dziłoby nieufność i zagroziłoby pokojowi. *De-
batte* dodaje, że przymierze austro-francuzkie
w charakterze wyłącznie obronnym, mogłoby
być wywołane tylko przez przymierze rusko-
pruskie. *Nordd. A. Z.* na mocy instrukcji u-
dzielonych, jak powiada, z wydziału zdrowego
rozsądku, zapewnia, że o takim przymierzu,
przy obronnej polityce Prus, bez obcej prowo-
kacji nie może być mowy, i dodaje, że jeżeli
obie strony wytrwają w kółku takich przewidy-
wań, pokój jeżeli nie na wieczne czasy, to przy-
najmniej na długo może być zapewniony. Tym-
czasem Napoleon który, jak donosi nasz dzisiej-
szy telegram, pozostanie w Salzburgu do piątku,
miało już drugą naradę z p. Beustem.

Cesarz Napoleon przed wyjazdem do Salzbur-
ga, dał dowód, jak się zajmuje pracami pokojo-
wymi. *Monitor* ogłasza stosownie do przewidy-
wań paryżkiej *La Presse*, list cesarza do mini-
stra spraw wewnętrznych, zalecający w ciągu 10
lat ukończyć sieć dróg wiejskich. Takie rozwią-
zanie zapowiedzianej niespodzianki, bezwątpe-
nia nie zadowolni wszystkich nadziei teraz obu-
dzonych. Nie mniej jednak ten skromny środek,
z radością przyjęty będzie przez całą ludność
rolniczą.

Wbrew pogłoskom o odroczeniu się delegacji
wiedeńskiej rady państwa i sejmu węgierskiego
obradujących w Wiedniu, zapewniają z tej sto-
licy, że prawdopodobnie ukończą one swe prace,
jeżeli nie przed końcem bieżącego miesiąca, to
w ciągu pierwszych dni września, co potwierdza
ta okoliczność, iż sejm węgierski ma się zebrać
we wrześniu; delegacja węgierska podobno już
przystaje na przyjęcie na Węgry 28% ogólnych
wydatków państwa, zatem różnica pozostała
już nie zbyt jest wielka.

W Paryżu krążyły pogłoski, iż w prowincjach
Hiszpanji, Katalonji i Estremadurze wybuchła
rewolucja, na której czele stanął generał Prim,
a która ma być w związku z zamiarami zjedno-
czenia całego półwyspu iberyjskiego pod jedno
panowanie. Pobyt króla portugalskiego w Ma-
drycie dał możność wojsku hiszpańskiemu do
wyrażenia mu swej sympatji, podczas przeglądu.
La France przyznaje, iż na granicy francuzko-
hiszpańskiej, widoczny jest ruch wychodźców, ale
Patrie stanowczo zaprzeczała powyższym pogłos-
kom. Tymczasem jak donosi dzisiejszy nasz tele-
gram, tenże sam dziennik przyznaje, że powsta-
nie wybuchło, ale się nie udało, obstaje jednak
przytem, że generał Prim nie opuszczał Brukseli.

Według ostatnich wiadomości z Aten, Grecja
ciągle się zbroi, coby kazało wnosić, iż wojna na
Wschodzie Europy lada chwila wybuchnie.
Nordd. A. Z. ma wszakże nadzieję, że klęska
ta może zostanie uniknioną, gdyż spodziewa się,
że Porta ustąpi naleganiom mocarstw europej-
skich, a do tego przyczyni się także świeżo do-
ręczona Porcie energiczna nota rządu washing-
tońskiego na korzyść kandjotów.

„Serdeczne porozumienie” pomiędzy Anglią a
Francją nie musi być tak stanowcze jak donoszą
niektóre dzienniki francuzkie, gdyż organ mini-
sterjalny angielski *M. Herald* szydzi sobie z nę-
dźnych nabytków francuzkich w Kochinchinie
po pięcioletniej wojnie i przepowiada smutny
koniec tej wyprawy. *Globe* posuwa się jeszcze
dalej i podejmuje myśl, czyby za pomocą wynag-
rodzenia jakiego nie można usunąć flagi fran-
cuzkiej zupełnie z Indostanu.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Salzburg, 20 sierpnia. Wed-
ług nowych dyspozycji, przyjazd
króla bawarskiego prawie nie jest
spodziewany. Przed południem p.
Beust powołany był na nowe posłu-
chanie do cesarza Napoleona. Wy-
jazd cesarza i cesarzowej francuzów
stanowczo naznaczony jest na pią-
tek.

Floreneja, 20 sierpnia. Dekret
królewski odroczył obie izby.

Paryż, 20 sierpnia. Według *Pa-
trie*, powstanie hiszpańskie zupełnie
się nie udało; bandy pobite w Katalo-
niji, spodziewane są na granicy
francuzkiej. Prim nie opuszczał
wcale Belgji.

(Correspondens Bursar.)

Wiadomości telegraficzne.

* *Monachium, 18 sierpnia.* Telegram nadeszły
z Augsburga do *Baiersche Z.* donosi: Okrzyki powi-
tania jakie nastąpiły za przybyciem cesarsko-francuzkiej
pary, wywołały drugostronnie przeciwną de-
monstrację. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 18 sierpnia.* *Debatte* pisze: Jest to wi-
docznym błędem, jeśli zjazd monarchów w Salzbur-
gu uważają za nieoddzielny od zawarcia przymierza
austriacko-francuzkiego. Przymierze w obecnym po-
łożeniu rzeczy jest nieuzasadnione. Europa w tej
chwili nie jest poruszana żadną kwestją, któraby zda-
wała się wywoływać konieczność przedsięwzięcia środ-
ków i przygotowań pełnych znaczenia. Tworzyć przy-
mierze w obecnych stosunkach, byłoby wywoływać
z drugiej strony nieufność, co przyczyniłoby się mogło
do narażenia pokoju teraz nie zagrożonego. *Debatte*
kończy tak: Tylko wtedy, gdyby dwory Berlina i Pe-
tersburga czuły się rzeczywistie skłonionemi do za-
warcia przymierza o które ich teraz tylko posiadają,
reszta Europy ujrzałaby się zmuszoną, przez wspól-
ność swych zagrożonych interesów do przyjęcia sta-
nowczej pozycji. Dopóki wszakże ten wypadek nie
nastąpi, dopóty słusznie nie można mówić o przy-
mierzu austriacko-francuzkiem. (*Tamże.*)

* *Londyn, 19 sierpnia.* Król Jerzy Grecki, który
tu przybył w sobotę incognito, odwiedził wczoraj
królową a dziś znowu odjeżdża. Zamknięcie parla-
mentu naznaczone jest na pojutrze. Pogoda sprzyja
żniwom. (*Tamże.*)

* *Londyn, 17 sierpnia.* Książę i księżna Walji
odpłynęli z Woolwich dziś po południu na łód stały.
Udają się oni do Wiesbaden, a nieobecność ich potrwa
dwa miesiące. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Paryż, 18 sierpnia.* *Monitor* dzisiejszy podaje
jako „spóźniony” list cesarski z d. 15-go sierpnia do
ministra spraw wewnętrznych. Powiedziano w nim:

Cesarz poczytuje szybkie ukończenie dróg komunikacji, jako jeden z najpewniejszych środków dla wzrostu, siły i bogactwa Francji; gdyż wszędzie liczba i dobry stan dróg, jest najpewniejszą oznaką cywilizacji ludów. Cesarz polecił już, aby poczyniono przygotowania do koncesji nowych linii kolei żelaznych. Musi wszakże być, powiedziano dalej, polepszoną żegluga wewnątrz, aby służyła za przeciwwagę i moderatora dla monopolu kolei żelaznych. Ale i na tem w usiłowaniach poprzestać nie należy. Śledztwo skierowane do stanu rolnictwa okazało, iż zupełne urządzenie dróg wiejskich jest niezbędnym warunkiem pomysłowości, pokoju i dobrobytu ludności wiejskiej, „która,” jak opiewa list, „nigdy nie okazywała tyle przychylności.” Cesarz rozważał wraz z ministrem skarbu środki, konieczne dla ukończenia sieci dróg wiejskich w ciągu lat 10-u, przy potrójnem poparciu: gmin, departamentów i państwa. Cesarz chce, aby rady municypalne, równie jak rady jeneralne departamentów wzięły udział w badaniu i przygotowaniu projektu do prawa o drogach wiejskich, który ma być przedstawiony ciału prawodawczemu na nadchodzących posiedzeniach. *Monitor* zawiera także notę ministra spraw wewnętrznych, który odpowiednio wydatki na następne lat 10, określa na 800 milionów; z tych 400 milionów już jest danych przez państwo, 200 milionów mają dać gminy, 100 milionów departamentu, a resztujące 100 milionów dołoży państwo. Dekret zwołuje rady municypalne na wrzesień. (*Wolff's T. B.*)

* *Szilburg, 19 sierpnia.* Przybyły tu z cesarzem Napoleonem książę Metternich, zaraz po wczorajszym obiedzie otrzymał order Złotego runa. (*Tamże*)

* *Bruksela, 19 sierpnia.* Minister spraw zagranicznych interpelowany był w izbie deputowanych o otamowanie Skaldy. Oświadczył on, że rząd trzyma się opozycji; inżynierowie belgicy roztrząsają raport inżynierów zagranicznych. (*Tamże*)

* *Paryż, 18 sierpnia.* *Monitor* ogłasza: list cesarza, datowany 15-go sierpnia, do p. de Lavalette o ukończeniu sieci dróg wiejskich; notę p. de Lavalette w tejże samej kwestji; raport tegoż z d. 16 o wykonaniu zaleconego środka; dekret zwołujący rady municypalne w pierwszych dziesięciu dniach września dla zrewidowania klasyfikacji dróg wiejskich, a wreszcie okólnik p. de Lavalette do prefektów w tejże samej kwestji. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Pest, 17 sierpnia.* Sejm węgierski będzie zwołany we wrześniu. Węgierscy członkowie delegacji podnieśli na 28% cyfrę proponowaną na udział Węgier. (*Tamże*)

* *Konstantynopol, 17 sierpnia.* Wice-król Egiptu przybył tu dziś rano. Poprzedziły go matka, żona i syn. Sułtan przesłał w darze cesarzowi Napoleonowi 13 koni arabskich, a cesarzowi austriackiemu 11. (*Tamże*)

* *Berlin, 19 sierpnia.* Mówią, że jeden z książąt mianowany zostanie gubernatorem wojennym dla Hesji i Hanoweru i zamieszka w Kasselu. (*Cor. Bär.*)

* *Madryt, 18 sierpnia.* Przybyli tu król i królowa portugalscy. *Español* pisze: Trzy bandy powstańców w przerywy w dniu 15-m sierpnia komunikację telegraficzną z Katalonją. Zabrały one także pieniądze należące do kilku kas gminnych. Powstanie to zostało przytłumione i 36 powstańców wzięto do niewoli. Przywrócono także przerwane komunikacje. (*Tamże*)

* *Perpignan, 17 sierpnia.* Prefekt udał się z zandarmami do Ceretu, z kąd około 50 uzbrojonych ludzi miało zamiar wkroczyć do Hiszpanji. (*Tamże*)

* *Trjest, 18 sierpnia.* Wiadomości z Bombay z d. 24-go lipca donoszą: Szach perski zamierzył na czele silnych oddziałów wojska odbyć pielgrzymkę do Meszed; od zamiaru zwiedzenia Heratu miał odstąpić. (*Tamże*)

* (Przyjazd J. C. W. W. Ks. Konstantego Mikołajewicza.) *St. Pet. Wied.* donoszą, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz przybył do Petersburga 1-go sierpnia. Wieczorem tegoż dnia Jego Cesarska Wysokość znajdował się na zabawie w Pawłowsku, wraz z Wielkim Księciem Mikołajem Konstantynowiczem, i słuchał w foksalu śpiewu chóru opery ruskiej trupy. Naczelnik przybyłej do Kronsztadu eskadry amerykańskiej, admirał Farragut, zaszczycony został zaproszeniem na obiad do Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza dnia 2 sierpnia.

* (Wnoszenie opłaty). Inspektor gimnazjum, Hornberg do *Warsz. Dniw.* pisze: „Trudno sobie wyobrazić, jak utrudnia regularny bieg zakładów naukowych nieakuratne wnoszenie opłaty szkolnej. Obo-

wiązująca obecnie ustawa zakładów naukowych w królestwie polskim, pozwalając na uwolnienie od opłaty pewnego procentu uczących się, dopuszcza także odroczenie opłaty, lecz tylko w *ostatecznych wypadkach*. Tymczasem rzadko który z uczniów wnosi opłatę, a po większej części wypada przypominać, oddać za klasy, a nareszcie zupełnie uwolnić z zakładu, co jest nader nieprzyjemne dla zwierzchności a bardzo szkodliwe dla uczących się. Przyczyn nieakuratnego wnoszenia opłaty szkolnej jest dwie: 1) Niedbalstwo rodziców, sądzących, że po oddaniu syna lub córki do zakładu naukowego rządowego, obowiązki ich co do dzieci są skończone, a czy mają książki, mundur podług formy, czy zapłacili opłatę szkolną, o to się już nie troszczą. Pochodzi to powiększej części nie z braku pieniędzy, a z dziwnej obojętności o interes szkolny, a następnie i o interes swoich dzieci. 2) Urządzenie przyjmowania opłaty szkolnej. Opłata szkolna przyjmowana jest tylko w *jednym miejscu*, w kasie magistratu, a ponieważ placących zbierze się w gimnazjach warszawskich kilka tysięcy, przeto przechodzi stać po kilka dni w kasie i czekać kolei, co nadzwyczaj utrudnia placącym. Wziąwszy na uwagę wszystko przytoczone, poczytywałbym za konieczne — *ostatecznie* nie wnosić na listy, pragnących wejść do zakładów naukowych, dopóki nie wniosą opłaty szkolnej; lecz to można zrobić wtedy tylko, jeśli będzie urządzonych na miesiąc sierpień, kilka punktów do przyjmowania pieniędzy, bez czego niemożliwe jest akuratne uiszczanie opłaty szkolnej w warszawskich zakładach naukowych”.

* (Sprawozdanie). Wczoraj dyrekcja główna towarzystwa kredytowego ziemskiego, na odbytem publicznym posiedzeniu, w obec członków z obu komitetów zdała sprawę z działań ubiegłego półrocza 1867 a 82 od zawiązania towarzystwa w Królestwie Polskiem. Po zagajeniu posiedzenia przez jw. rzeczywistego radcę stanu Markusa, zawiadującego zarządkiem finansów w Królestwie Polskiem. Radca dyrekcji głównej Józef Kuszel, odczytał zdanie sprawy, z którego ważniejsze podajemy szczegóły, a mianowicie: Wierzytelność towarzystwa okresu 3-go serji 1-ej, wynosiła w minionem półroczu rubli srebrem 49,155,005, zaś serji 2-ej rubli srebrem 22,686,645. Ogólna zatem wierzytelność towarzystwa wynosiła rubli srebr. 71,841,650 i takowa zahypotekowana jest na 204 dobrach rządowych i na 6,021 dobrach prywatnych. Listów zastawnych w obiegu znajdowało się z dnia 8 (20) lipca r. b., serji 1-ej okresu 3-go rsr. 30,942,375, zaś serji 2-ej okresu 3-go rsr. 18,374,925. Należność do poboru od stowarzyszonych z tytułu rat półrocznych i procentu amortyzacyjnego, w minionem półroczu, wynosiła rs. 5,341,958 kop. 98, na to w ciągu półrocza wpłynęło rs. 2,428,879 kop. 54 1/2, zalegało z dnia 1 (13) lipca r. b. rsr. 2,918,079 kop. 43 1/3. W wykonaniu właściwych środków egzekucyjnych dla ściągnięcia zaległości, władze towarzystwa w ubiegłym półroczu wystawiły dóbr 900 na sprzedaż publiczną, z tych dóbr 560 zapłaciło zaległość przed terminem sprzedaży, dóbr 329 oczekuje terminu dopełnić się mającej sprzedaży, zaś dóbr 11 sprzedanych zostało, a mianowicie: w obrębie dyrekcji warszawskiej dóbr 2, kaliskiej 1, radomskiej 1, kieleckiej 2, lubelskiej 1, siedleckiej 1, plockiej 3. Należność do wypłaty za listy zastawne wylosowane i kupony płatne, wynosiła rsr. 3,482,070 kop. 9 1/2, na to w ubiegłym półroczu wypłacono rs. 2,391,326 kop. 19 1/2, pozostaje do wypłaty dla niezglaszających się po odbiór należności rs. 1,090,743 kop. 90. Fundusz własność towarzystwa stanowiący, w upłynionem półroczu wynosił rsr. 3,020,274 kop. 64 1/2, i takowy znajdował się: 1) w kasach dyrekcji szczegółowej gotowizną rs. 215,018 kop. 69; 2) w zastąpionym funduszu na wypłaty za listy zastawne wylosowane i kupony półroczne rsr. 1,573,910 kop. 46 1/2; 3) w listach zastawnych i likwidacyjnych, wartości imiennej rsr. 300,110; 4) w wartości nabytych domów na pomieszczenie władz towarzystwa rs. 560,201 kop. 13; 5) w ruchomościach rs. 37,106 kop. 95 1/2; 6) w zaległości na dobrach procentu amortyzacyjnego i kosztów wygotowania listów zastawnych rs. 248,314 kop. 81; 7) w zaliczeniach do zwrotu rs. 85,612 kop. 59 1/2.

* (Dyżurstwo niesienia pomocy) w wypadkach cholerycznych od 9 (21) lipca r. b. założone przy ulicy Nalewki w domu pod N. 2284a, udziela pomoc bezpłatną wszystkim chorym cholerycznym w okolicy tamecznej pojawiającym się, bez różnicy wyznań i stanu, utrzymując, stale dwóch lekarzy pp. Grossheit i Goldsobel, dwóch felczerów pp. Faust i Langleben, oraz potrzebny zapas środków pomocniczych i kilku płatnych posługaczy. Wydatki pokryte są ze składek dobrowolnych zbierających się pomiędzy członkami i dyżurnymi, których liczba dochodzi 105. Skład zarządu dyżurstwem jest następujący: Barchan Fiszal właściciel domu N. 2191b, Hoppensztadt Szlama wł. d. N. 2284a, Perkowicz Moszek wł. d. N. 2204, Gutgold Berek wł. d. N. 2211, Włodawer Szmaul Ber N. 2284, Barchan Henryk ob. ziem-

ski N. 2191b. Zastępcy ich: Rabinowicz Moszek N. 2284b, Centnerszmer Samuel N. 2274c, Rosengold Hackiel N. 2191a, Włodawer Abram N. 2284a, Szpilrajn Moszek N. 2159. Wszyscy ci kolejno odbywają swój dyżur w miejscu wyżej wymienionem, oraz obchodzą często swój rewir, celem doglądania chorych i czynności służbowych.

* (*Israelita*). Od września znowu znacznie wychodzi w Warszawie żydowska gazeta *Israelita* w języku polskim.

* (Szkoła oficjalistów wiejskich w Niegłosach). Otrzymałmy z Płocka pod dniem 13 (25) czerwca r. b., następującą spóźnioną korespondencję: „W dniu wczorajszym w obec naczelnika dyrekcji naukowej gub. płockiej, inspektora gimnazjum gubernialnego, oraz zaproszonych z okolicy kilku obywateli ziemskich i wójtów gmin, w szkole niższych oficjalistów wiejskich w Niegłosach pod Płockiem, byliśmy świadkami rocznego popisu i egzaminu uczniów tejże szkoły, która od czasu swego założenia (w r. 1859) wydała już 11-tu uzdolnionych niższych oficjalistów wiejskich. Kilkogodzinny egzamin z przedmiotów w tejże szkole zgołnie z programem wykładanych, a mianowicie: z nauki religji, języków ruskiego i polskiego, arytmetyki, kaligrafji, rysunków, oraz z przedmiotów specjalnych, jako to: z gospodarstwa, ogrodnictwa, leśnictwa, weterynaryj, budownictwa, miernictwa, z nauk przyrodzonych i rachunkowości gospodarskiej, w zakresie koniecznym dla tego rodzaju oficjalistów wiejskich, przekonał obecnych, co może gorliwość, staranność i przystępny do pojęcia uczniów wykład, dwóch zaledwo nauczycieli etatem szkoły objętych, t. j. dyrygującego szkołą i jednego nauczyciela. Uczniowie nad zakres byli przygotowani, a postęp w języku ruskim okazał się więcej dostatecznym, niż tego można było oczekiwać po środkach edukacji. Świeżość cery uczniów, ich zachowanie się, wreszcie trafność i szczerowość odpowiedzi, jawnie dowodzą ciągłego z nimi obcowania nauczycieli, tak w polu na praktyce, jako też i w szkole. Takim przewodnikiem należy się istotne podziękowanie, bo użyteczność każdej instytucji jedynie i tylko jedynie od nich zależy. Oto lista wykwalifikowanych oficjalistów, których szkoła oprócz tegorocznych, wydała w ciągu swego istnienia: Malicki Władysław, Szczepański Ignacy, Piotrowski Adolf, Kalksztejn Klemens, Borszewski Ignacy, Obrębski Antoni, Wickaski Maksymiljan, Chiczewski Bronisław i Krajewski Franciszek. Według powyższych informacji, wszyscy oni prowadzą się dobrze, służą wiernie i żaden z nich raz obranego zawodu nie porzucił. Zdrowe ziarno zwykle wydaje zdrowy i obfity plan w przyszłości. Panu Godlewskiemu dyrygującemu szkołą od założenia, oraz opiekunowi szkoły włączycielowi dóbr Goście i prezosowi instytucji dobroczynności powiatu płockiego p. Klimkiewiczowi, szkoła ta winna jest serdeczną wdzięczność za niezamordowane o jej użyteczność staranie. *J. St.*”

* (Urodzaje). Z *Zamościa* piszą pod dniem 12 sierpnia: Zbiór żyta zupełnie ukończony, rezultat jest nad wszelkie oczekiwania niekorzystnym. Kop jest daleko mniej jak w roku zeszłym, a namłot tak zły, że kopa tylko półkorca wydaje. W naszej okolicy, to jest w powiatach zamojskim, hrubieszowskim i krasnostawskim wszystkie prawie kartofle zarażone. Zbiór pszenicy także zaczęty dostatecznie nas przekonywa, żeśmy się zawiedli w oczekiwaniu dobrego plonu tego produktu, wiele bowiem jest zarażonej, zaś nieczonej i drobnej. — Z *Łomżyńskiego* donoszą: W okolicach Łomży urodzaje są bardzo piękne, pomimo częstych deszczów i jak na letnią porę chłodnego powietrza. Nawet bardzo rozlała, szkody w sianie są znaczne i dojdzie pewno ono do wysokiej ceny. Mosty woda poznośiła, drogi popsula. Chorób epidemicznych niema; cholera pokazała się tylko w okolicach Pułtuska i Kolna. — Z *okolic Warszawy* pod d. 16 sierpnia, piszą: Żyto już po większej części sprzątnięte, pomimo, iż z wiosny na dobre urodzaje się zabierało, sprzęt pod względem ilości kop mniejszy od zeszłorocznego, ziarno w gatunku nie bardzo piękne, ale dobrze sypie, jest jednak bardzo wilgotne, i trudny na niego odbyć. Pszenica jest niezła, przez kilka dni zupełnie doszła, i żniwa na nowo się rozpoczynają po dwutygodniowym przestanku. Kartofle w niższych miejscach psują się, nać wszędzie czerniała; nieurodzaj kartofli jest wielką klęską i pociągają za sobą podwyższenie cen zboża. Siano jeszcze nie wszędzie sprzątnięte, ceny silnie się trzymają. — Z *stopnickiego* piszą: Żyto i jęczmiona dopisały, kartofle zarażone, pszenica prawie zupełnie zniszczona; padła zaraza na kwiat, słoma wyrosła, a ziarna zupełnie w kłosach niema; najwięcej ucierpiał pszenice, które na wiosnę wschodziły; można się spodziewać wysokich cen. — Z *Sochaczewa* donoszą: Żniwa rozpoczęły się przed 3-ma tygodniami, gdyż pola przedstawiały się pomyślnie, a pogoda sprzyjała, choć w Warszawie deszcz lał nieustannie. Żyta i pszenice są dobre, jarzyny wróżą pomyślnie, a kartofle i buraki jak dotychczas doskonałe. W okolicach naszych upowszechnić się

zaczyna gatunek wczesniej dojrzewającej pszenicy bana-ckiej, która w handlu z tego powodu znaleźć może po-
kup. — *Z okolic Rawy* dochodzą nas wiadomości nie-
mniej pomysłne. Żyta bowiem wszędzie niemal już po-
sprzątane, wzięto się również do sprzętu pszenicy doj-
rzewającej.

* (Z powiatu włodawskiego), gubernji sie-
dleckiej piszą: Dzięki Bogu, cholera do dnia dzisiejsze-
go nie pokazała się. Żniwa odbywają się tu przy na-
der niestajej pogodzie, i wszyscy spieszą się, aby jak
można najprędzej zwieźć zboże z pól.

* (Z Nowej Aleksandrii) piszą pod d. 2 go
sierpnia: Z skończeniem wylewu Wisły, woda w niej
jest tak głęboka, iż przedstawia się dogodną dla spławu
nawet głęboko zanurzających się statków. Ale stoją-
cych przy tutejszym brzegu statków nie ma czem łado-
wać, gdyż spichrze tutejsze puste. Zboże na targach
tutejszych nieco staniało. Mięso staniało również o 1/2
kop. i obecnie sprzedawane jest po 6 kop. funt. Żniwa już
się zaczęły, lecz deszcze tu bardzo przeszkadzają. Kar-
tofle, a szczególnie posiane na niskich miejscach, ule-
gły zarazie i czernięją. Miasto nasze, które stało się
powiatowem, ulepsza się coraz więcej z dniem każdym:
wybudowano kilka nowych domów, wyreperowano star-
e i otworzono kilka nowych sklepów.

* (Kradzieże). Otrzymałmy z Hrubieszowa
pod dniem 10 sierpnia r. b. następującą wiadomość: „Od
niejakiego już czasu mienie i majątek mieszkańców tu-
tejszego miasta ustawicznie zagrożone są niebezpieczeń-
stwem; mają tu bowiem miejsce tak znaczne i śmiałe
kradzieże, jakich Hrubieszów nasz, nigdy widownię
nie bywał. Na dowód tego mogą następujące posłużyć
fakta: Około miesiąc już temu przyjął znany całej oko-
licy lekarz Goldschmidt sługę, która jednego dnia wie-
czór przybyła, a na drugi dzień uciekła, skradłszy sześć
wielkich srebrnych lichtarzy, kilka sukien i różne ko-
sztowności, słowem, zrobiwszy przynajmniej na kilkaset
rubli szkody, a pomimo czujności policji nie wysledzić
dotąd nie zdołano. W parę zaledwie tygodni po owym
wypadku, w nocy z 25 na 26 lipca, w domu również
wspomnianego d-ra Goldschmidta, złodzieje nie bacząc
na to, że dom ten znajduje się obok szpitala, przy któ-
rym przecież ruch zwykle bywa większy, niż w pry-
watnem mieszkaniu, odrulowali trzy okiennice z ze-
wnątrz, otworzywszy nieco lufcik i całe wyjąwszy okno,
zdołali wdrzeć się do sypialnego pokoju żony doktora,
gdzie widocznie z miejscowocią obeznani i za pomocą
podrobionego klucza, otworzyli szafę i takową wypróżnili
pozabierawszy pieniądze, kosztowności, perły, koleczki,
brylanty bądź własne, bądź w zaufaniu jako depozyt
przez obce złożone osoby. Straty z powtórnej kradzieży
dotąd obliczone, wynoszą przeszło trzy tysiące rubli sre-
brem. Między innymi precjozami, których wyszczególnie-
nienie w tem miejscu jest niepodobnem, zabrano i gotów-
ką r. 272. Wśród owych pieniędzy znajdowały się
dwa storublowe papierki; na każdym z nich powyżej or-
ła niebieskim atramentem oznaczoną była cyfra 258, w
przedzień kradzieży, dla pamięci, tam napisana. Cyfra
owa nieinaczej zniszczoną być może, chyba wydarły zo-
stanie górny kawałek banknotu. Pomimo usilności i g-
rliwości zabiegów miejscowej władzy policyjnej, w celu
wysledzenia sprawców tak kolosalnych stosunkowo kra-
dzieży i odzyskania choć w części strat dotąd nie nie
wykryto. J. G.”

* (Cholera). Według wiadomości od warszaw-
skiego cholerycznego komitetu, we wtorek dnia 8 (20)
sierpnia pozostawało chorych 683, zachorowało 63,
wzdrowiało 103, umarło 20, pozostaje 623; od dnia
21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało
5423, wzdrowiało 3127, umarło 1673; w szpitalu uja-
zdrowskim i wojskach pozostawało 19, zachorowało 3,
wzdrowiało —, umarło 2, pozostaje 20; od d. 21 maja
(2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 251, wy-
drowiało 126, umarło 105.

* Kursa monet zagranicznych w Warszawie.

Za talar wczoraj r. 1 kop. 9 dziś r. 1 kop. 9 1/2
Za frank „ „ — „ 29 1/2 „ „ — „ 30.
Za złoty r. „ „ — „ 59 „ „ — „ 59.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źró-
dła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Jubileusz). Z powodu zbliżającego się ju-
bileuszu najprzewielebniejszego Filareta metropolity mo-
skiewskiego, *Birż. Wied.* piszą: 5 sierpnia upływa 50
lat od czasu wyświęcenia na biskupa najstarszego ru-
skiego arcybiskupa, najprzewielebniejszego Filareta, me-
tropolity moskiewskiego i kołomeńskiego. Od czasów
pierwszego metropolity na Rusi, św. Michała, przybyłe-
go do Kijowa za panowania Włodzimerza Równego apo-
stolom, jeszcze żaden z ruskich arcybiskupów nie prze-

wodniczył kościołowi tak długi zakres czasu. (*) Nie
wiadomo, czy który z biskupów kościoła prawosławne-
go piastował tak długi czas tę godność zewnątrz kraju,
ale jeżeli były podobne wypadki, to pewno rzadkie. Dłu-
goletni zaszczytny zawód najstarszego arcybiskupa ru-
skiego pozostanie nazawsze pamiętnym w historii ko-
ścioła ruskiego i w całej Rosji. Najprzewielebniejszy
Filaret, za panowania trzech Cesarzy, brał czynny udział
w najważniejszych sprawach kraju, i żadna z nich nie
była rozstrzygnięta bez jego rady lub błogosławieństw.
Wspomniemy tu, że metropolita Filaret miał udział w
redakcji najważniejszego aktu stanowego w bieżącym stu-
leciu, manifestu 19 lutego 1861 r. Był on poważany
przez trzech monarchów, za panowania których trwała
jego czynność. O najwyższym zaufaniu jakiego używał,
dosyć jest nadmienić, że kiedy Cesarz Alexander I, sta-
nowił akt, powołujący po jego zgonie na tron drugiego
z braci swoich, dwie tylko osoby przypuszczone były do
tej tajemnicy: metropolita Filaret i książę A. Golicyn,
gdy tymczasem samemu następcy swemu Cesarz niezu-
pełnie wyraźnie oznajmił decyzję swoją. Dzień 5 sier-
pnia uroczysto będzie obchodzony w Moskwie, a całe
duchowieństwo ruskie przyjmie udział w tej uroczystości.

* (Zmiana biletów kredytowych). *Birż.
Wied.* piszą: Nasze bilety kredytowe, w obecnym cza-
sie, zaczęto podrabiać tak zręcznie i w takiej ilości, że
rząd zwrócił na to szczególną uwagę, i jak slychać, u-
znał potrzebę, tak dla wykorzenienia tego złego jakoteż
z innych pobudek, wypuścić nowe bilety, a dotychczasowe
stopniowo wycofać z obiegu. W *Rus. Wied.* piszą
z Petersburga, że w końcu bieżącego roku wypuszczone
będą nowe bilety, takiej samej ceny jak dotychczasowe,
ale mniejszego formatu, podobne do banknotów amery-
kańskich; podrabianie ich będzie prawie niepodobnem.
Kolor biletów pozostanie dawniejszy; na biletach storu-
błowych będzie popiersie Katarzyny Wielkiej, na 50-ru-
błowych — Piotra Wielkiego; na 25-rublowych — cara
Aleksieja Michałowicza; na 10-rublowych — cara Mi-
chała Fedrowicza; na 5-rublowych wielkiego księcia
Dymitra Dońskiego, a na biletach 3 i 1-rublowych —
korona Cesarska. Jeżeli wieści te są pewne, można się
spodziewać że powyższe rozporządzenie na długi czas
usunie fałszowanie biletów kredytowych.

* (Telegraf). *St. Pet. Wied.* i *Birż. Wied.* pi-
szą: Z Orenburga donoszono, że w roku 1867 ukończony
będzie telegraf do Taszkientu, że słupy wystawiano
do fortu „Perowskiego,” i że na nich zaczęto zakładać
druty. Otrzymałmy zawiadomienie, że powyższe donie-
sienie jest mylne. W roku bieżącym urządzają i wkrótce
otworzą linię telegraficzną z Orenburga do Orska (265
wiorst). Przeprowadzenie zaś tej linii do obwodu turke-
stańskiego jest tylko w projekcie, urzeczywistnienie któ-
rego zależy od administracji.

* (Oddanie posiadłości ruskoo-amerykań-
skich.) Podług doniesienia korespondenta *Timesa* z
Bostonu, oddanie terytoriów rusko amerykańskich Stan-
om Zjednoczonym nastąpi w listopadzie. Komisa-
rzem ze strony stanów wyznaczony został generał-ma-
jor Rousseau, naczelnik okręgu wojennego Oregon-
skiego, do składu którego wejdą i ustąpione przez
Rosję terytoria. Oczekiwano w Washingtonie komi-
sarsza ruskiego, który razem z generałem uda się na
w. Sitche.

* (Matjas Majer.) *Gazeta Narodni Listy* pisze,
iż Matjas Majar, za swą podróż do Rosji, skazany zo-
stał tylko na zapłatę 25 guldenów kary, lecz nie po-
stradał miejsca propozacza we wsi Gorjach.

* (Ruscy emisariusze.) W dzienniku *Naro-
dne Listy*, zamieszczona jest korespondencja z Wę-
gier (z św. Marcina w komitacie turczańskim) z 10
sierpnia, opisująca uroczyste zgromadzenie „Macy
słowackiej” w d. 8 sierpnia. Na uczcie z tego po-
wodu wniesiony był toast na cześć *słowian półno-
cnych* na który prof. Tomanek odpowiadał *po rusku*.
Pomiędzy innymi p. Mraz wniósł toast na cześć słowiań-
skiej płci pięknej, moskiewskich podróżników, sło-
wiańskiej wzajemności i t. p. Szczególnie ciekawem
dla nas w wspomnianej korespondencji jest ustęp na-
stępujący: „Wierzcie, że nie jesteśmy tak ciemni, jak
wyobrażają sobie Niemcy, ani nie jesteśmy tak prze-

(*) Po lat 40 lub więcej piastowali godność bisku-
pią: dwaj poprzednicy metropolity Filareta na katedrze
moskiewskiej, mianowicie metropolity Platon (1768 —
1812) i Serafin (1799 — 1843) oba po lat 44; biskup
kruticki (w Moskwie) Sylwester 41 lat (1761 — 1802
ostatnie 31 lat nie urzędował); metropolita petersburg-
ski Ambroży (1778 — 1818) i znakomity obrońca pra-
wosławia w kraju zachodnim, arcybiskup mohylewski
Grzegorz Koniski (1755 — 1795) oba po 40 lat. Do
XVIII wieku żaden z ruskich biskupów nie urzędował
40-u lat. Najdłużej był biskupem metropolita rostow-
ski Jonasz (1652 — 1691) lat 39.

jęci duchem niewolniczym, jak myślą Madjarowie.
Poruszamv się, ale przy każdym poruszeniu w uszach
naszych brzmi niemile zgrzytanie, domyślcie się dla
czego? Nie dalej jak dziś, policja wdarła się do mie-
szkania profesora Tomanka z Pesztu, uważając go
za emisariusza ruskiego, i przewróciła cały jego gło-
moczek, w nadziei znalezienia tam *ruskich rubli!* Pan
Tomanek, który pod czas tej rewizji urzędowej był
za domem, nie mało zadziwił się, kiedy wróciwszy do
domu, zobaczył swój głomoczek w tak pocieszającym
porządku. Na drngi dzień rano przyszedł przysięgły
p. Dawid i zaprowadził go do miejscowego urzędu,
gdzie p. Tomanek musiał wyjaśnić, kim jest, co tu
robi, czy nie jest z Rosji i czy niema przy sobie ru-
bli!...” (*Warsz. Dniow.*)

* (Nowe czasopismo słowiańskie). Od
1 (13) lipca zaczęło wychodzić w Wiedniu nowe cza-
sopismo, poświęcone interesom słowiańskim, pod ty-
tułem: *Stawianskaja Zarja* (Zorza słowiańska, cza-
sopismo poświęcone ogólnosłowiańskim interesom).
Pierwszy jego zeszyt zawiera: program czasopisma;
na czem teraz zależy kwestja słowiańska?; oświece-
nie narodowe i polityka państwowa; austriacka kwe-
stja państwa; znaczenie wspólnego języka literackiego
pod względem politycznym; list z Petersburga
(Kostomarowa); mowa prof. Majkowa, miana w St.-
Petersburgu 20 czerwca; przegląd dzienników; kro-
nika współczesna. „Pod względem cywilizacyjno-hi-
storycznym,” powiada chorwacki dziennik *Pozor*, do-
nosząc o wydawnictwie tego czasopisma — „wszyscy
słowianie na równi z Niemcami, Włochami i Francuza-
mi, powinni stanowić jedną całość, i dowieść swej
narodowej jedności przez jeden wspólny język, mia-
nowicie *ruski*. Pod względem politycznym austriacy
słowianie, wbrew innym narodom Austrii, powinni
uważać się za jeden naród polityczny, i razem z nimi,
w związku federacyjnym, pod światłem berłem domu
habsburgskiego dążyć do doskonalenia się. Taki jest
główny kierunek i dążenie nowego czasopisma.”
Wychodzi ono zeszytami dwa razy na miesiąc. Pre-
numerata wynosi rocznie 6 zł. reń., półrocznie 3 zł.
reń., kwartalnie 1 zł. reń. 50 krajc., i przyjmuje się
na wszystkich austriackich pocztamtach, w księgarni-
ach i w redakcji „Zorzy słowiańskiej” w Wiedniu
Josephstadt, Reitergasse, Nr 6. (*Warsz. Dniow.*)

* (Kvety.) W N. 6 Ilustrowanej gazety czeskiej
Kvety, której rysunki mają podpisy ruskie, zamieszco-
ne są między innymi ilustracje następujące: „Handlarze
zamrożonych jabłek, obrzków i chałatów w Rosji,”
„Cerkiew Narodzenia N. Bogarodzicy, na Dmitrowie
w Moskwie” „Modlitwa pasterzy słowackich w gó-
rach Karpackich.” Rysunki są prz śliczne.

* (Powstanie bułgarskie.) W *Głosie* pod
rubryką „Ziem Słowiańskich” zamieszczono następu-
jące wiadomości z Bułgarii: „Około Semlina (niedale-
ko Swimrowa) nowy oddział powstańców ze 120 lu-
dzi przeprawił się przez Dunaj do Bułgarii i dostał
się pomyślnie w Bałkany. Z Plewa piszą do Serbskiego
Swiatowida, że 20-go lipca (1-go sierpnia) około
Żabowa (w okręgu trojańskim) zaszła walka między
bułgarami i Turkami. Dowódca bułgarski Filip czar-
nogórzec pobił na głowę Mejneda Czausa i Ali Bulu-
paszę. Turków zabito 20 a wielu raniono, ze strony
bułgarów ubito trzech. Filip raniony jest w rękę; jest
to już druga rana w jedną i tą samą rękę.”

* (Kwestja kandjocka). W *Jour. de St. Pet.*
z powodu rozstrzygnięcia kwestji o przyszłości Kandji,
czytamy: „Z Konstantynopola nie otrzymano żadnych
telegraficznych wiadomości, ani prostą drogą, ani
przez Wiedeń, gdzie wnosząc z tego co było mówione,
Fuad-pasza obiecał przysłać baronowi Beustowi wiad-
omość o rezultatach decyzji rady, zwołanej z rozka-
zu sułtana w Ruszczuku. Ostatnią zatem wiadomo-
ścią pozostaje to, że Porta nie odmawia wyznaczenia
komisji śledczej na w. Kandję, lecz przedtem chce otr-
zymać zapewnienie od mocarstw zagranicznych, że
jakikolwiek będą rezultaty śledztwa, wyspa Kandja
pozostanie w posiadaniu Turcji. Co do tego niezbi-
tego rozszczenia, zrobimy tylko jedną uwagę: jak przy-
puścić aby kandjoci, których powstanie nie mogło
być przytłumione przez najlepsze wojska tureckie
pod dowództwem Omera-paszy, zgodziliby się na cza-
sowy rozejm w celu rozpoczęcia śledztwa, którego
rezultat postawi wyspę w takie same położenie, w ja-
kiemby się znajdowała, gdyby została pokonana? Pro-
ponować śledztwo na warunkach stawianych przez
Portę, było by to samo co powiedzieć kandyotom:
oddajcie się pod wspaniałomyślne rozporządzenie
Turcji! Tymczasem chrześciance kandjocy około
roku znoszą swe bohaterskie męczeństwo właśnie dla
tego, że są nauczeni ciężkimi i długimi doświadcze-
niami i wiedzą jaką ufność można pokładać w wspani-
ałościach turków, hojnej w słowach, skąpej w
czynach. Kandjoci są przekonani (a i w Europie

niema państwa, które by nie podzielało ich przekonania) że śledztwo nie wykryje i nie potwierdziłoby faktów, którym Turcja uparczywie zaprzecza, a mianowicie: niesłusznym i gorzkim cierpieniem chrześcijan, ich gorących dążeń do wyswobodzenia się z pod jarzma otomańskiego, ciężko uciskającego ich godność moralną i interesa materialne. Odpowiedź kandydatów na propozycję śledztwa wyraża się w tym uporczywym oporze, przeciw któremu długo naprzód walczy armja Omer-paszy, i przeciw któremu liczni tureccy generałowie doznali niepowodzenia, przedtem nim tureckiemu jenerałissimusiowi przyszło do głowy, osłaniać swą jawną niemoc szumnymi doniesieniami, którym jednak w dalszym ciągu walki stale zaprzeczały fakta. Śledztwo mogło tylko urzędownie potwierdzić zdanie kandydatów co do dwóch następujących położeń: czy chcą oni utworzyć osobne niezawisłe państwo, czy też przekładają przyłączyć się do Grecji. Porta tylko o tem może powątpiewać. Co do każdego innego pytania, wątpliwość jest niemożliwa. Do czego posłuży śledztwo, jeżeli naprzód przewidzianym jego rezultatem, będzie zachowanie władzy sułtana na wyspie, którą władza tylko nominalnie, ponieważ jego wojska nie mogą przytłumić powstania, pomimo ciągłego powiększania ich liczby, pomimo łatwości dowozu żywności, pomimo przerażenia za pomocą okrucieństw, za które zemsta, a byłaby ona okropną, jest niemożliwą, ponieważ żołnierze ci przybywają na wyspę bez rodzin. Niezawodnie, Kandja z prawa należy do Turcji. Lecz obecnie, jak powiedzieliśmy, chodzi o to, aby określić, czy Turcja ma jaki interes w utrzymaniu tego prawa, czy zdolna jest do utrzymania tego prawa, i czy nie będzie dla niej mniejszego uszczerbku, gdyby się zrzekła jego, niż gdyby uparczywie obstawała za jego utrzymaniem. Dla niej chodzi nie o to, czy ma zachować Kandję, ale o to, czy długo będzie w stanie utrzymać tę wyspę przy sobie. Turcja nie może liczyć na to, aby Europa podtrzymała jej prawo. Europa mogła zdecydować się na ostrożną bezczynność, lecz nikomu nie przyjdzie do głowy, aby nakłaniać którekolwiek z państw, do posunięcia się dalej. Smutne położenie chrześcijan cesarstwa otomańskiego, jest przyznane przez wszystkich; jest to faktem, że rząd mahometański okazuje się ciągle winnym niesprawiedliwości i ucisku względem nich. Udzielił obietnice i nie dotrzymał ich; taka niesumienność oburzyła kandydatów do tego stopnia, że zdecydowali się przełożyć śmierć męczeńską nad dalszą poniżającą i nieznośną niewolę. Nie ma prawa, z którym nie łączyłyby się pewne obowiązki, a Turcja nie chce przyznawać swych obowiązków. W oczach Europy jej prawa do wyspy Kandji bliskie są stania się martwą literą, codzien bardziej zmywaną przez krew ofiar. To jest prawdą. Fatalna administracja rządu tureckiego zmusiła Europę pragnąć wyswobodzenia wyspy Kandji, a teraz nie można znaleźć ani jednego człowieka z duszą, w cywilizowanych krajach, któryby nie życzył kandydatom powodzenia, jeżeli tylko jego rozsądku nie zaciemniają namietności i ślepy egoizm. Czas aby rząd turecki zastanowił się; zaślepienie grozi mu nieszczęściem; jedynie tylko handlowe interesa i międzynarodowe współzawodnictwo tamuje Europie zaprotestowanie przeciwko niemu. Jeżeli nie potrafi stanąć na wysokości swego trudnego położenia, i wyjść z niego za pomocą silnego i rozumnego środka, który odnowiłby zupełne kształt cesarstwa i wzajemne stosunki jego mułmańskich i chrześcijańskich poddanych, to wkrótce może wybić godzina, kiedy interesa handlowe podlegną wyższym interesom, a nowe porozumienie monarchów zmusi do milczenia nieufność międzynarodową, połączy ich w ogólnej sprawie na obronę ludzkości, sprawiedliwości, zdrowego rozsądku i cywilizacji, pogwałcanych przez ciągłe bezprawia tureckiej administracji, z uszczerbkiem milionów chrześcijan. Jakkolwiek zręczną jest turecka dyplomacja, jakkolwiek umie zyskiwać czas, wymyślać zwłoki, lecz zręczność ta może nakoniec znudzić się i utracić swe działanie; jest to tak cienkie ostrze, że nakoniec stępi się o publiczne sumienie, niepodlegające niszczeniu, jak wszystko wieczne. Europa przekona się nakoniec, że żadne państwo nie szuka w Turcji zaspokojenia swych własnych interesów; kiedykolwiek przyjdzie ten dzień, jeśli już nie przyszedł i natenczas w Konstantynopolu gorzko pożałują, że dotychczas nie trzymali się tej polityki. Wcale nie pragniemy, aby sułtan dozwalał tego żalu; przełożylibyśmy, żeby wcześniej zdecydował się udzielić kandydatom dobrodziejstwa, jakie okupili drogim kosztem, a chrześcijańskim poddanym cesarstwa równouprawnienie ze wszystkimi swymi poddanymi. Jest to jedyna droga, którą cesarstwo otomańskie może przejść do szczęśliwej przyszłości. Niech fanatyzm sieje przeszkody na tej drodze; czy można zwracać uwagę w obec nich, kiedy się jest przekonany, że każda inna

droga, prowadzi wcześniej lub później do pewnej zguby."

Anglja.

* (Przyjaźń serdeczna.) Dzienniki londyńskie mają szczególniejszy sposób wieszowania Francji jej ostatnich powodzeń w Kochinchinie. *Morning Herald* organ ministerstwa, ośmieszyszy proklamacje admirała La Grandière, „które wysławiają w wyrazach widocznie przesadzonych drobne rezultaty wyprawy do pięciu lat trwającej”, pospiesza z przepowiedzeniem wyprawie kochinchińskiej kosztownego niepowodzenia. *Globe* uchodzący także za organ półurzędowy, nie mniej jest szyderczym i korzysta z okoliczności, aby zapytać się, co do Chandernagor i Pondichery, czyby nie było sposobu przez kupno lub zamianę, usunąć na zawsze flagę francuzką z brzegów Indostanu. Gdyby niektóre dzienniki paryżskie nie zapewniały, na wszystkie tony o istnieniu słynnej „przyjaźni serdecznej” pomiędzy Francją i Anglją, te miłe wyrazy które przytaczamy, i uczucia, jakich one dowodzą, naprowadziły na szczególne wnioski o serdeczności przyjaźni, w ten sposób objawiającej się.) *Nord.*

* (Traktaty ekstradycji.) W izbie wyższej odczytano po trzeci raz i zatwierdzono bil, na mocy którego odroczone został nadal termin upływających traktatów ekstradycji. (*La Fr.*)

Austrja.

* (Synod.) Słychać, iż wszyscy książęta kościoła prowincji niemieckich, zbiorą się wkrótce na synod, aby pod prezydencją kardynała Rauschera naradzić się nad tem, jakimi środkami najwłaściwiej było odwrócić niebezpieczeństwo grożące niezawisłości kościoła. U młodszego duchowieństwa jednakże te dążenia nie znajdują echa, gdyż powiększej części jest ono liberalne i uważa reformę ustawy kościelnej za bezwarunkowo konieczną. (*Nordd. A. Z.*)

* (Protestanci.) Z dniem każdym zyskuje coraz więcej stronników przekonanie, iż rządowi powiedzie się nareszcie załatwienie się z opozycją klerykałną. Ministerstwo zrobiło sobie z protestantów stanowczych przyjaciół, odkąd wzięło w rękę urzędowistnienie przyrzeczeń poczynionych w patencie wrześniowym z 1861 r. Po sześciu latach oczekiwania bez nadziei, utworzoną została nareszcie, dla protestantów w krajach nie węgierskich, w radzie zwierzchniej kościelnej, władza centralna, a oprócz tego utworzono w Bielicy seminarjum dla kształcenia nauczycieli ewangelickich. Tym sposobem równouprawnienie wyznań przeprowadzane jest zgodną uznania gorliwością, a przewrót na tem polu może ułatwić przejście do zupełnego porównania narodowości. (*Nord. A. Z.*)

* (Manifest Kossutha.) Z Pesztu donoszą, że tam czynią już przygotowania na zebranie sejmku. Kossuth także wybrany na deputowanego z Wacowa, nie zjawi się przy tej sposobności w gronie swych kolegów. Wydał on do swych wyborców pewien rodzaj manifestu, w którym wyluszcza powody uniemożliwiającego jego powrót do ojczyzny. Mógłby on wtedy tylko przybyć do ojczyzny, gdyby zaszły wypadki których powrót w obecnej chwili zdaje się jeszcze dość zagadkowym.

Hiszpanja.

* (Więści o powstaniu.) W Paryżu krążyła 17-go b. m. pogłoska, iż powstanie wybuchnęło w Hiszpanji. Katalonia i Estremadura mają być w pełnym buncie. Jenerał Prim znajduje się na czele owego ruchu, którego początkowi, jeżeli wierzyć należy wiadomościom dziennika *Epoque*, nie są zupełnie obecne zachcianki unji iberyjskiej. Przypuszczenie to zdaje się być usprawiedliwionem jednoczesnością powstania i pobytu króla portugalskiego w Hiszpanji. Monarcha ten, jak zapewniają, z zapalem był witany przez armję na przegładzie, odbytym dla uczczenia go w Madrycie. Wszystkie te doniesienia zresztą potrzebują potwierdzenia. Nawet wiadomość o powstaniu w Katalonji i Estremadury nie jest bynajmniej urzędowa. (*Nord.*)

* (Fałszywe wiadomości.) *La Patr.* z d. 19 sierpnia pisze: Jeden z dzienników nie dość, że sam ogłasza błędne wiadomości o Hiszpanji, ale jeszcze powtarza fałszywe pogłoski o odjeździe jenerała Prim do Londynu. Prosimy *Epoque*, ażeby dla własnego interesu strzegła się fantazji swoich korespondentów. Wszystkie listy otrzymane z Brukseli donoszą jednoznacznie, że p. Prim bawi w Belgji; tymczasem nowiniarze głoszą, że odjechał do Hiszpanji na czele niezwykłych zastępów rewolucjonistów. Co do depesz otrzymanych z Hiszpanji, donoszą one, że Katalonia i Estremadura są bardzo spokojne, i że mieszkańcy ich, przejęci dobrem usposobieniem i patriotyzmem, wstrzymują się dotąd od wszelkiej agitacji. Zresztą *Epoque*, która w jednym z swoich numerów

ogłosiła szumną wiadomość o powstaniu w Hiszpanji, w drugim powiada: „Do pogłosek tych bezustannych, rodzących się i umierających co chwilę, przywiązujemy mało wiary.” Niechby nowiniarze *Epoque* przestali tych żartów, i nie alarmowali swoich czytelników, ażeby nazajutrz ich znów uspakajają.

Niemcy.

* (Konferencja.) W ostatnich czasach odbyły się w Niemczech południowych dwie konferencje. W Neustadt zebrali się deputowani Palatinatu dla naradzenia się nad środkami, jakich chwycić się należy przeciwko nowemu prawodawstwu Bawarii, zagrażającemu prawom i wolności Palatinatu. W Moguncji zaś odbyli konferencję, demokraci, hescy, nassauscy i frankfurscy, w celu uorganizowania agitacji demokratycznej, dla wypowiedzenia wojny liberałom narodowym. (*La Fr.*)

Prusy.

* (Zaprzeczenie przymierza.) Berlińska *Nordd. Allg. Z.* z 26-go b. m. pisze między innymi: Zjazdy monarchów, stanowiące tu w ostatnich miesiącach wybitny rys życia publicznego, powtarzają się co chwila. Królestwo szwedzkie przybyli wczoraj do tutejszego dworu, a również wczoraj (w niedzielę) nastąpił zjazd pary cesarskiej francuzkiej z parą cesarsko-austrjacką. Odpowiadało to położeniu i charakterowi teraźniejszego władcy francuzkiego, iżby wynurzył osobiście cesarzowi Franciszkowi-Józefowi swe współczucie z powodu nieszczęśliwego zgoju jego dostojnego brata, którego przedsięwzięcie również jak inni monarchowie europejscy popierał swą radą, nie mogąc zewnętrznymi środkami swej potęgi zapobiedz tragicznemu rezultatowi takowego. Potrzeba zatem zupełnego braku taktu ze strony jawnych dziennikarskich wszystkowiedźów, iżby przypisywać cesarzowi Napoleonowi, przy obecnym zjeździe, dalek zachodzące zamiary polityczne i projekta przymierza z Austrją, właśnie w chwili, kiedy cesarski dom austrjacki znowu oplakuje tragiczny koniec jednego z swych członków, uwikłanego w bieg francuzkich wypadków politycznych, i kiedy w politycznym położeniu Europy nic podobnego przymierza nie wymaga.

* (Szkoły strzelnicze.) W berlińskiej *Volks Z.* czytamy: Odbywają się ciągle próby z nowymi i wydoskonalonemi karabiami, jako też z ulepszeniami zaprowadzonymi w artylerji. Urządzają tu artyleryjską szkołę strzelniczą na wzór podobnej szkoły wojskowej w Spandau, dla wypróbowania wszystkich ulepszeń w tej broni i obznajmienia z nią artylerzystów.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Nowe dzieło.) Wyszła z druku „Teorja poezji pana Antoniego Bądzkiewicza, jako przeróbka prac Królikowskiego, Cegielskiego, Jeskego, Jenikego i innych,” przez profesora dr. filozofji Henryka *Struwe*.

* (Magazyn nowości J. Prechner.) Ogółowa podobna nazwa, jak *magazyn nowości*, nie daje dla wielu zupełnego wyobrażenia, ani o specjalnem zadaniu zakładu, ani o właściwości towarów, jakie w nim są artykułami handlu. Nie jest bynajmniej zadaniem podobnej firmy, aby każda nowość zagranicznego przemysłu reprezentowała, lecz za to ta, lub owa gałąź rzekodzielnictwa, której wyroby na użytek tutejszo-krajowy przez firmę sprowadzanemi być mają, musi być sumiennie i z gruntowną znajomością rzeczy, w ślad za postępem sztuki badana, tak aby z nowych odkryć i ulepszeń kraj i mieszkańcy w pośród których magazyn taki istnieje, rzeczywisty pożytek odnosić mogli. Pan *Prechner* właściciel magazynu nowości, dawniej przy ulicy Nowo-Senatorskiej, a obecnie na *Krakowskiem-Przedmieściu obok hotelu Saskiego*, pojmując zasadę i z uwagi, że sukiennictwo Anglii i Francji doszło najwyższego szczebla doskonałości, z najpierwszymi fabrykantami tych krajów bezpośrednio pozawierał zdawna stosunki, biorąc zaś towar nie od komisjonerów, lecz wprost z fabryk, z małą różnicą handlowego procentu, jest w możności oddawać doskonały wyrób po tej samej prawie cenie, za jaką na miejscu jest nabywany. *Sukno, korthy i syberyny angielskie lub francuzkie* obok pięknej appertury, górują nad wyrobami podobnymi innych narodów, miąższością materji, skomplikowanym układem nici, równością barwy, tłem nieblekających kolorów, tudzież niezrównaną trwałością w noszeniu i to jest właśnie powód, że ci którzy chcą łączyć elegancję, modę i oszczędność, są jawnie za zagranicznym wyrobem, a p. *Prechnerowi* należy się zasługa, że przy hurtowej dostawie dla innych kupców i pracowni krawieckich, nie odmawia detalicznej na łokcie sprzedaży. Drugim głównym artykułem w magazynie rzeczonem jest *plótno i bielizna stołowa*; wyroby te p. *Prechner* sprowadza również z najcelniejszych fabryk: belgijskich, holender-

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 4845).

MY ALEXANDER II-gi

CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI

& & &

Wiadomo czynimy, iż

Trybunał Handlowy w Warszawie

w Imieniu NASZEM

wydał następujący wyrok:

Obecni:

Działo się na sesji
Brzeziński V. Prezes. Trybunału Handlowego
Zellit Sędzia. w Warszawie dnia
Goldstand Sędzia. 1 (13) Sierpnia 1867
roku.(podp.) Brzeziński V. Prezes.
(—) Andrychewicz Podp.

Mając sobie doniesionem przez Jakuba Matuszewicza fabrykanta kapeluszy i handel otwarty w Warszawie pod Nr. 577 prowadzącego, w podaniu jego w dniu dzisiejszym niezynionem, iż z powodu poniesionych znacznych strat przez pogorzeli w domu Nr. 489 lit. a. wydarzoną, w którym poprzednio posiadał fabrykę i handel, stał się niewypłacalnym swoim wierzycielom i uprasza o ogłoszenie jego upadłości. W takim więc położeniu rzeczy, w myśl art. 1, 5, 13, 19, 20 i 21 księgi III K. H. upadłość tegoż Matuszewicza ogłosić i dalsze rozporządzenie wydać należy.

dla tego

Trybunał Handlowy w Warszawie

Upadłość Jakuba Matuszewicza fabrykanta kapeluszy, handel otwarty w Warszawie pod Nr. 577 prowadzącego ogłasza. Czas zaczącia się takowej z dniem podania się tegoż, to jest d. 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. określa. Opieczetowanie całego majątku do tegoż Matuszewicza należącego, pod powyższym Numerem lub gdzie indziej znajdować się mogącego, rozporządza i do skutecznienia tego, Podsekda Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II deleguje, Kuratorami upadłości Łagiewskiego Obroncy Sądowego i Kiedyz wierzyciela, a na Sędzię Komisarza W-go Lande Sędzię Trybunału przetrzyna, osobę upadłego przez oddanie go pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Wpis na r. s. trzy jako w objęciu niepewnym ustanawia i opłatę takowej na masę wkłada. Mocą wyroku w I-jej instancji pod temczasową egzekucją mimo opozycji i apelacji wydanego.

Zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do pism publicznych Kuratorom zaleca.

(podp.) Brzeziński V. Prezes.

(—) Andrychewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy etc.

Za zgodność niniejszego etc.

Warszawa d. 5 (17) Sierpnia 1867 r.

Podpisarz Trybunału Handlowego

(podp.) Andrychewicz.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 807) Rejent Kancelarii Ziemskiej w Łomży.

Z powodu następujących śmierci:

1. Witolda Kisielnickiego współwłaściciela nieruchomości miejskiej w Łomży Nr. 339, oraz.

2. Chai i Szmula Makarowiczów wierzycieli sumy r. 60 w dziale IV-ym pod Nr. 3 w wykazie hipotecznym na nieruchomości Nr. 72 w Łomży ubezpieczonej; toczy się po nich postępowanie spadkowe, i dla tego interesenci do uregulowania tych spadków stawić się mają przed podpisanym Rejentem dnia 8 (20) Listopada roku bieżącego.

Łomża d. 3 (15) Maja 1867 r.

Smiarowski.

(N. D. 4853) Pisarz Sądu Pokoju w Zakroczymiu.

Z powodu śmierci:

1. Franciszki z Lutnickich Kobyleńskiej, właścicielki półwłóczka gruntu na mieście Zakroczymiu, dwunastka zwanego.

2. Wojciecha Mańskiego współwłaściciela prawa zastawu, w dziale III. pod Nr. 1 i współwłaściciela sumy złp. 1.000 w dziale IV. pod Nr. 1, na nieruchomości w mieście Płońsku Nr. 161, ubezpieczonych.

3. Franciszki Ostrowskiej i Szymona Goczyskiego, współwłaścicieli części na wsi Wroninka lit. B, toczą się postępowania spadkowe, do zamknięcia których termin prekursyjny na dzień 12 (21) Lutego 1868 r. w Kancelarii hipotecznej w Zakroczymiu wyznaczam

Zakroczym d. 5 (17) Sierpnia 1867 r.

A. Chodzyński.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 4595). Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej że w dniu 17 (29) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in plus, przez opieczetowane deklaracje na sprzedaż placu Miejskiego na Pradze przy rogu ulicy Namiestnikowskiej i Szerokiej położonego, pod pozycją 21 na planie sytuacyjnym oznaczonego, zajmującego powierzchnię stóp kwadratowych Rosyjskich 14,999,61 czyli łokci kwadratowych polskich 4,200, od sumy na rs. 3,360 wyraźnie na rubli srebrem trzy tysiące trzydzieści sześćdziesiąt oszaczowanej, licząc łokieć kwadratowy polski, po kop. 80 w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczetowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę.

Nadto, do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejeże vadium w kwocie rs. 336 i na koszt ogłoszenia rs. 10 które niestrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są każdodziennie do przejrzania w wydziale administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 15 (27) Lipca 1867 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Sztabu, Jenerał-Major,

Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaje niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się nabyć plac miejski na Pradze przy rogu ulicy Namiestnikowskiej i Szerokiej położony, pod pozycją 21 na planie sytuacyjnym zakreszony, zajmujący powierzchnię stóp kwadratowych Rosyjskich 14999,61 czyli łokci kwadratowych polskich 4,200 ofiarując za takowy rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonych.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 336 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. piśmie dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 4767). Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 24 Sierpnia (5 Września) r. b. o godzinie 11 z rana odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu, licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na wykonanie robót restauracyjnych w zabudowaniach Warszawskiej Straży Ogniowej:

Części I-jej od obliczonej kosztorysem sumy na rs. 170.

Części III-jej od kosztorysem objętej, a w warunkach poszczególnie sumy rs. 541 kop. 69 1/2. Razem na rs. 711 kop. 69 1/2, wyraźnie rubli srebrem siedemset jedenastę kopiejek sześćdziesiąt dziewięć i pół.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazami kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej M. Warszawy na złożone w tejeże vadium w kwocie rs. 71 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które niestrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa, d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1867 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Sztabu,

Jenerał-Major, Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się: wykonania robót restauracyjnych w zabudowaniach Warszawskiej Straży Ogniowej; części I-jej za sumę anszlagową obliczoną na rs. 170, i części III-jej na rs. 541 kop. 69 1/2; razem na rs.

711 kop. 69 1/2 i odstępuję od cen takowej procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonych.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 71 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. piśmie dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 4553). Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 17 (29) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje na trzyletnie to jest od dnia 19 Września (1 Października) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. wydzierżawienie posesji Nr. 2309a w Warszawie przy ulicy Dzikiej położonej, na satysfakcję różnych należności zajętej, a to od sumy na rs. 1,450, wyraźnie na rubli srebrem tysiąc czterysta pięćdziesiąt rocznej dzierżawy oznaczonej, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawą roczną.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Gł. ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejeże vadium w kwocie rs. 145 i na koszt ogłoszenia rs. 12, które niestrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzania w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa, dnia 17 (29) Lipca 1867 roku.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Sztabu,

Jenerał-Major, Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaje niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się zadzierżawić posesję Nr. 2309 a w Warszawie przy ulicy Dzikiej położoną na czas trzyletni to jest od d. 19 Września (1 Października) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1870 roku, ofiarując za takową dzierżawę rocznie rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonych.

Kwit na złożone w kasie Gł. ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 145 i na koszt ogłoszenia rs. 12 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. piśmie dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 4643). Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 24 Sierpnia (5 Września) r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje na sprzedaż placu Miejskiego na Pradze przy ulicy Namiestnikowskiej położonego, pod pozycją 22 na planie sytuacyjnym oznaczonego, zajmującego powierzchnię stóp kwadratowych ros. 12374,67 czyli łokci kwadratowych pols. 3,465, od sumy na rs. 2,079, wyraźnie na rubli srebrem dwa tysiące siedemdziesiąt dziewięć oszaczowanej, licząc łokieć kwadratowy polski po kop. sr. 60 w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie, literami, bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę.

Nadto, do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejeże vadium w kwocie rs. 207 i na koszt ogłoszenia rs. 10, które niestrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są każdodziennie do przejrzania w wydziale administracyjnym, wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 15 (27) Lipca 1867 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Sztabu Jenerał-Major

Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Zdzitowiecki.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaje niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się nabyć plac miejski na Pradze przy ulicy Namiestnikowskiej położony, pod pozycją 22

na planie sytuacyjnym oznaczony, zajmujący powierzchnię stóp kwadratowych Rosyjskich 12374,67, czyli łokci kwadr. pols. 3,465 ofiarując za takowy rs. NN. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonych. Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 207 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. piśmie dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 4841). Окружное Интендантское Управление.

Въ Управлении Окружного Интендантскаго Управления Варшавскаго Военнаго Округа, будутъ производится торги на починку 4 провантскихъ балагановъ на Повонковскомъ полѣ.

Срокъ для торговъ назнается 17 (29) сего Августа мѣсяца.

Торги будутъ производится рѣшительныя, безъ переторжки съ допущениемъ запечатанныхъ объявлений, которые должны быть поданы или присланы въ торговое присутствие въ день назначенный для торга, не позже 11 часовъ утра съ представлениемъ при семь залоговъ.

Запечатанные же объявления полученные послѣ 11 часовъ, считаются недѣйствительными.

Смѣту и условия на означенную починку съ обозначениемъ размѣра залоговъ, желающие могутъ видѣть ежедневно въ Управлении Окружного Интендантства отъ 10 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кроме табельныхъ и праздничныхъ дней г. Варшава, Августа 5 дня 1867 г.

Окружной Интендантъ,

Генераль-Маіоръ, Хоментовскій.

Начальникъ Отдѣленія,

Подполковникъ, Вейнтраубъ.

(N. D. 4573). Zarząd Zakładów Banku

Polskiego na Solcu.

Podaje do publicznej wiadomości, że w wykonaniu rozporządzenia Banku z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. Nr. 21013, wyprzedawane zostaną i w tychże zakładach zapasy drzewa krajowego i zagranicznego, w klocach i blokach, jak również drzewo tarte krajowe w balach i deskach, oraz fornieri z drzewa zagranicznego, a mianowicie:

Kłose dębowe jesionowe, sosnowe, t polowe,

grabowe, za ogólną sumę rs. 10,498 k. 10.

Belki dębowe, i sosnowe rub. sreb. 2,905 kop. 04.

Bale i deski sosnowe, dębowe jesionowe, brzożowe r. 4,323 kop. 82.

Bloki i bale machnowe, orzechowe, hebanowe palisandrowe r. 5,016.

Fornieri machnowe, orzechowe, różowe, palisandra we r. 4,593 kop. 10.

Sprzedaż po cenach znacznie niższych, odbywać się będzie przez zgłoszą in plus licytację w dniu 22 Sierpnia (3 Września) r. b. i następnym, od godziny 10 z rana do godziny 2 po południu partjami drzewa i fornierów o ile możność pozwoli najmniejszemi.

Utrzymujący się przy kupnie winien będzie zapłacić natychmiast w gotowości jedną trzecią wartości zakupionego drzewa lub fornierów, a dwie trzecie wartości pozostawione zostaną na spłatę z terminem jednorocznym, za złożeniem w ciągu dni dwudziestu jeden odpowiedniego zabezpieczenia hipotecznego, albo w papierach publicznych, lub w wekslach mogących być przyjętymi przez Bank do eskonty.

Zakupione drzewo i fornieri usunięte być winny przez kupującego najdalej w ciągu 3 miesięcy, licząc od daty licytacji. W razie zaś gdyby kupujący pragnął dłużej takowe pozostawić, winien będzie opłacić składowe, stosownie do umowy lub likwidacji Zarządu Zakładów.

Konkurujący winni będą przed przystąpieniem do licytowania złożyć vadia w stosunku jednej dziesiątej wartości licytacyjnej partji drzewa lub fornierów, które utrzymującym się przy licytacji policzone zostaną na rachunek należności, a niestrzymującym się natychmiast będą zwrócone.

W razie gdyby utrzymujący się przy licytacji następnie chciał się cofnąć, lub nie wniósł w ciągu 24 godzin jednej trzeciej wartości zakupionej partji drzewa, złożone vadium przejdzie na własność Zakładów. Gdyby również utrzymujący się przy licytacji po wniesieniu jednej trzeciej wartości nie złożył w ciągu 21 dni odpowiedniego zabezpieczenia na spłatę reszty należności to partja drzewa lub fornierów na nowo poddana zostanie licytacji na rrisico pierwotnie utrzymującego się przy takowej.

Wieniarski.

(N. D. 41812). Контра Варшавскаго

Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.

Въ Контра Варшавскаго Уяздовскаго

Военнаго Госпиталя по распоряженію Ин-

спектора Госпиталей Варшавскаго Окру-

га 16-го сего Августа в 12 часов утра будут продаваться с публичного торгу негодные деревянные вещи.

Г. Варшава, Августа 6 дня 1867 года.

Смотритель Госпиталя,
Подполковник, Тарарыковъ.

(N. D. 4814). *Начальник Радомскаго Уезда.*

Сим объявляю в всеобщее сведение, что на починку двух мостов в мѣстечкѣ Пржитыкъ, будутъ производиться во временномъ мѣстѣ Управленія 17 (29) Августа с. г. в 11 часовъ утра публичные гласные торги отъ суммной суммы 344 руб. 77 коп. сер.

Желющие принять участие въ торгахъ обязаны представить временный залогъ 34 руб. 44 к. с. наличными деньгами, или процентными бумагами.

Подробныя условия къ предстоящимъ торгамъ, можно видѣть въ Уездномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздниковъ.

Г. Радомъ, Августа 1 (13) дня 1867 г.
Тиховскій.

Дѣлопроизводитель, Ясинскій.

(N. D. 4813). *Кольское Уездное Управленіе.*

Какъ назначенные на 1 (13) Августа с. г. на подрядъ вымощенія двухъ улицъ въ Г. Сомпольѣ не состоялись, то объявляю симъ, что торги на подрядъ этотъ производиться будутъ во второмъ срокъ въ здѣшнемъ Управленіи 29 Августа (10 Сентября) с. г. в 11 часовъ утра отъ суммы нечисленной утвержденной суммою именно 1,294 руб. 21½ коп. сер.

Торги эти производиться будутъ посредствомъ запечатанныхъ объявленій къ каковымъ слѣдуетъ приложить квитанцію котораго либо Казначейства въ представленіи залога 259 р. сер.

Г. Коло, 1 (13) Августа дня 1867 года.
за Начальника Уезда, Кашенскій.

Дѣлопроизводитель, Пыховскій.

Wзрор до декларации.

В skutek ogłoszenia z d. 1 (13) Sierpnia r. b. Nr. 7095, podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się zakupować trzy ulice w M. Sompólnie za sumę rs. wyrażnie rubli srebrem według zatwierdzonego anszlagu i podług warunków do tej entrepryzy przysposobionych, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom temż warunkami objętym. Kwit kasy NN. na złożone wadium w ilości rs. 259 złaczam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przysłanie na mój koszt upraszam.

Stale moje zamieszkanie jest w NN.

Pisałem w NN, dnia miesiąca 1867 r.

(Podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 4847). *Магистратъ Города Владиславова.*

Объявляю в всеобщее сведение, что 13 (25) Сентября с. г. в 2 часа по полудни, въ Владиславовскомъ Магистратѣ, въ присутствіи Господина Помощника Начальника Владиславовскаго Уезда, будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленій публичные (in plus) торги на дальнѣйшую отдачу въ трехлѣтнее арендное содержаніе оброчной статьи Экономической Кассы города Владиславова, съ бруковаго, торговаго и ярмарчнаго сѣ 1 (13) Января 1868 г. по 1 (13) Января 1871 г. отъ суммы 707 рублей серебромъ годичной аренды, по этому желающие участвовать въ сихъ торгахъ, должны вступить въ означенномъ мѣстѣ и срокъ съ наличными деньгами для уплаты залога въ 1/10 часть суммы, отъ которой начнутся торги или по почтѣ выслать запечатанные объявленія написанныя четко безъ исправленій по ниже означенной формѣ.

При объявленіи должна находится Квитанція одного изъ Государственныхъ Казначействъ во внесеній залога 70 руб. 70 копѣекъ.

Неформальныя объявленія и по означенному выше срокъ представленныя не будутъ приняты.

Условия торговъ могутъ быть рассмотрены въ Магистратѣ, во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вѣдѣстіе объявленія Магистрата города Владиславова отъ 18 (30) Іюля 1867 г. обя- зательно взять въ 3-летнее арендное содер- жаніе доходъ Экономической Кассы города Владиславова съ бруковаго, торговаго и ярмарчнаго по тарыу нынѣ обявляю- щему за сумму NN. рублей серебромъ въ годъ (написать прописью) подвергаясь условиямъ изъясненнымъ въ торгахъхъ кондиціяхъ квитанцію (NN) Казначей- ства въ представленій мною залога въ ко- личествѣ NN. р. прописью обозначить сум- му) у сего прилагаю, таковой залогъ въ случаѣ если торги не останутся за мною лично получу во возвратъ (или прошу вы-

слать ко мнѣ на мой счетъ въ NN. постано- вленное мое жительство въ NN. Настоящее объявленіе писано въ NN. мѣсяца NN, дни NN, годъ NN.

Подписать имя и фамилию.
Г. Владиславовъ 18 (30) Іюля 1867 г.
Бургомистръ, Червинскій.

(N. D. 4522). *Магистратъ Города Петрокова.*

Въ исполненіи предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія, отъ 21 Іюня (3 Іюля) с. г. за N. 13292 извѣщается къ все- общему сведенію, что 25 Августа (6 Сентября) с. г. в 10 часовъ утра въ Управле- ніи здѣшняго Магистрата производится торги на двухъ лѣтнее арендное содержаніе по Монастирскому Пярскаго фольварка сѣ 3 (15) Сентября 1867 г., по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г., начиная съ суммы насто- ящаго годового дохода 116 руб. 68½ коп. сер. Лица желающія приступить къ тор- гамъ обязаны дать залогъ въ размѣрѣ полугодичной аренды 58 руб. 34½ к. сер. Условія во всякое время кромѣ праздни- ковъ, могутъ быть пересмотрѣны въ Управ- леніи Магистрата.

W wykonanie reskryptu Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z dnia 21 Czerwca (3 Lipca) r. b. Nr. 13292, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 25 Sierpnia (6 Września) r. b. o godzinie 10 z rana w biurze Magistratu tutejszego odbędzie się głośnie in plus licytacja na dwuletnie wydzierżawienie, poczynając od dnia 3 (15) Września 1867 r. po 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. folwarku po XX. Pijarach, od sumy rs. 116 kop. 68½ dotychczasowej rocznej dzierżawy, do której każdy przystępujący obowiązany jest złożyć wadium połowę rocznej dzierżawy to jest rs. 58 kop. 34½, warunki w każdym czasie oprócz dni świątecznych przejrane być mogą w biurze Magistratu.

Г. Петроковъ, Іюля 6 (18) дня 1867 г.
Президентъ, Моравскій.

(N. D. 4848). Александровская таможня симъ объявляю, что 21 Августа (3 Сентября) 1867 г. будутъ продаваться въ сей Таможнѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 4,500 руб. серебромъ, состоящие изъ шелковыхъ, шерстяныхъ, бумажныхъ, льняныхъ издѣлій, льняного полотна, готовыхъ дамскихъ уборовъ и другихъ разныхъ товаровъ. Эти товары будутъ продаваться съ 10 часовъ утра до 12 часа въ полъ дня и съ 3 часовъ до 6 вечера, впрѣдъ до совершенной рас- продажи.

Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza iż w d. 21 Sierpnia (3 Września) r. b. sprzeda- wane będą w Komorze tutejszej przez publi- czną licytację towary skonfiskowane, oszaco- wane razem na rs. 4,500, a mianowicie: wyroby jedwabne, wełniane, bawełniane, płótno lńiane, ubiory damskie gotowe, oraz inne drobne to- wary. Wyż wspomniane przedmioty będą sprze- dawane małemi partjami, sprzedaż odbywać się będzie każdodziennie od godziny 10-jej rano do 12-jej w południe i od 3-jej po południu, do 6-jej wieczorem aż do zupełnej wyprzedazy.
Александрово, Августа 5 дня 1867 г.
Управляющій, Авенаріусъ.

(N. D. 4859). *Комисаръ Администратыи Циркулу 9 и 10.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i Miejskich ruchomości, a mianowicie: rozmaite zegary oraz sprzęty w pracowni znajdujące się, w dniu 16 (28) Sierpnia 1867 r. o godzinie 10 z rana w mieszkaniu Debenta w domu pod Nr. 410 przez licytację publiczną za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 8 (20) Sierpnia 1867 r.
Iwański.

(N. D. 4858). *Комисаръ Администратыи Циркулу 9 и 10.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbo- wych i Miejskich ruchomości, a mianowicie: rozmaite zegary oraz sprzęty w pracowni znajdujące się, w dniu 16 (28) Sierpnia 1867 r. o godzinie 10 z rana w mieszkaniu Debenta pod Nr. 410 przez licytację publiczną za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 8 (20) Sierpnia 1867 r.
Iwański.

(N. D. 4837). *Писаръ Трибунала Цивилнаго Губерни Варшавской въ Варшавѣ.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Aryi Weinkrantz handlującego, w Warszawie pod Nr. 2383 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod Nr. 519. Warszawa zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sum: rsr. 487, (z większej sumy rsr.

5,287) i rsr. 750, czyli razem rsr. 1,237 z procentem prawnym od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) i kosztów od Stanisława Tatarkiewicza obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 812 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 756 zamieszkałego, protokółem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 12 (24) Września 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono wywłaszczenia zajętą i zaareztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Solnej pod Nr. 812, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 7 kop. 18, w Gminie Magistratu Miasta Warszawy, w Cyrkule Policji VII, Administracyjnym VII i VIII, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału II położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Stanisława Tatarkiewicza należąca i w tegoż posiadaniu będąca, poszukiwanemi wierzy- telnościami hipotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łok. kwadr. 1254 zawierająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom z bali gontami kryty, trzy komi- ны murowane mający.
2. Oficyna masiw murowana, o parterze i pierwszym piętrze, dachówką holenderską kryta, dwa kominy murowane mająca.
3. Budynek dachówką holenderską kryty, w którym jest pięć komórek.
4. Dwie komórki w części z bali, a w części z lat dachówką holenderską kryte.
5. Sztachetki drewniane zielono malowane.
6. Studnia balami cembrowana i balami kryta z pompą.
7. Podwórze kamieniem polnym brukowane.

W nieruchomości tej, jest dziewięciu loka- torów z imion i nazwisk, oraz ilość cen naj- mu uiszczających, w akcie zajęcia wymienio- nych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i za- areztowanej nieruchomości znajdujące się w akcie zajęcia u sprzedacza dyrygującego Kajetana Wałowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warsza- wie, w Warszawie pod Nr. 549a zamieszka- lego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzeda- ży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wy- dziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezy- dentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Aleksandra Kiedrowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Są- du Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wy- działu II. w Warszawie pod Nr. 549 urzę- dującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 21 Września (3 Października) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż za- zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 22 Września (4 Października) 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kan- celarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzy- mywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i wa- runków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji War- szawskiej w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r.

Sprzedacza dyryguować będzie Kajetan Wa- łowski, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.
Warszawa d. 5 (17) Października 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 6 (18) Października 1866 roku.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru obja- Źnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 812 w Warszawie, w dniach: 24 Listopa- da (6 Grudnia), 8 (20) Grudnia 1866 r. i 22 Grudnia (3 Stycznia) 1866/7 r. Trybunał Cy- wilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem z dnia 22 Grudnia (3 Stycznia) 1866/7 r. termin do przygotowania przy- sądzania tejże nieruchomości wyznaczył na dzień 19 (31) Stycznia 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w War- szawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydzia- le I. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 2,000.

Warszawa d. 30 Grud. (11 Stycz.) 1867/7 r.
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomości Nr. 812 w Warszawie, przysądzoną została przygotowawczo popierającemu sprzedacz Kajetanowi Wałowskiemu Patronowi za rsr. 2,000 i Trybunał Cywilny Gubernji War- szawskiej w Warszawie, wyrokiem przygoto- wawczego przysądzania z dnia 10 (31) Sty- cznia r. b. termin do ostatecznego przysą- dzania tejże nieruchomości oznaczył na dzień 9 (21) Marca 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych

posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I. Li- cytacja zacznie się od sumy rsr. 5,981 kop. 73, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa dnia 2 (14) Lutego 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał Cywilny w Warsza- wie, wyrokiem iacylnym z dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1867 r. termin do ostatecznego przysądzania nieruchomości Nr. 812 w War- szawie, oznaczył na dzień 15 (27) Maja 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin, odbę- dzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzę- dującego w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 5,981 kop. 73, jako 2/3 części szacunku przez bie- głych wynalezionego.

Warszawa dnia 5 (17) Kwietnia 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Z powodu braku licytantów, termin powy- szy spełzł bezskutecznie, Trybunał więc wyrokiem z dnia 2 (14) Czerwca 1867 r. na- kazał rewizją taksy nieruchomości Nr. 812 w Warszawie i biegłych mianował, którzy re- wizji dopełnili i szacunek takowej nierucho- mości na rsr. 5,896 kop. 79 ustanowili.

Następnie tenże Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem iacylnym z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1867 r. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzania nieru- chomości Nr. 812 w Warszawie, na dzień 11 (23) Września 1867 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwy- kłych posiedzeń pomienionego wyżej Trybu- nału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 3,931 kop. 19½, jako 2/3 części szacunku przez biegłych w drodze rewizji taksy wynalezio- nego.

Warszawa d. 29 Lipca (10 Sierp.) 1867 r.

Podpisarz Trybunału,

w z. Julian Swierczewski.

(N. D. 4855). W dniu 11 (23) Sierpnia 1867 r. o godzinie 11 z rana, na Grybowie dorożka na leżących resorach, o godzinie 12 w południe na Krasińskim, maszyna do szy- cia skór, meble, lustro, szafy sklepowe, i t. p., a o godzinie 1 po południu za Żelazną Bramą, meble jesionowe, lampy, wanna cyn- kowa, samowar i t. p., w dniu 14 (26) t. m. i r. o godzinie 10 z rana na Muranowie, me- ble orzechowe, machoniowe i jesionowe, gar- derobera różna, książki hebrajskie, i t. p., sprzęty gospodarskie, wszystkie w Warsza- wie jako placacz głównych targowych, w drodze egzekucji Sądowej zajęte ruchomo- ści, przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

(N. D. 4842). Podaje do publicznej wia- domości, iż prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe orzechowe, i t. p., przedmioty oraz konie cugowe, owce, krowy w dniach 10 (22) i 11 (23) Sierpnia 1867 r. o godzinie 9 z rana, przez publiczną licyta- cję, na targu w mieście Przyrowie O-go Cze- stochowskim sprzedane zostaną.

Warszawa d. 7 (19) Sierpnia 1867 r.

W. Popławski, Komornik.

(N. D. 4866). Prawnne zajęte ruchomości ja- ko to: meble machoniowe, palisandrowe, jesiono- we, fortepian machoniowy, wozy parokonne pod ciężary, srebro rozmaite, to jest: widelce, łyżki i t. p. w d. 11 (23) Sierpnia r. b. o go- dzinie 10 rano, w d. 11 (23) i 14 (26) Sierpnia r. b. o godzinie 2-jej z południa na targu Mu- ranowie, w d. 14 (26) Sierpnia r. b. o godzinie 10-jej rano za Żelazną Bramą, w dniu 17 (29) Sierpnia r. b. o godzinie 10-jej rano, pod Trze- ma Krzyżami na targach w Warszawie i w d. 18 (30) Sierpnia r. b. o godzinie 2-jej z polu- dnia na rynku targowym w mieście Nowym- Dworze Okręgu Warszawskim przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. Nowicki, Komornik.

ZAPOZYWY EDYKTALNE.

(N. D. 4675.) *Sąd Policji Poprawczej w Cęcinach.*

Zapozywa Jana Gadomskiego, podającego się za mieszkańca Powiatu Płockiego, aby w sprawie własnej do sądu tutejszego lub naj- bliższego zgłosił się i miejsce swego pobytu w dniach 30 wskazał, gdyż po upływie tego terminu, podług prawa postąpieniem będzie.
Cęciny dnia 19 (31) Lipca 1867 roku.
Sędzia Prezydujący Czarnowski.

(N. D. 4568) *Sąd Policji Poprawczej w Łęczycy.*

Wzywa Franciszkę Ufnalską w Krzemieńską ostatecznie we wsi Górze Bałdrzychowskiej Powiecie Łęczyckim przebywającą, obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym się stawiła pod skutkami zaocznymi.

Łęczycza d. 19 (31) Lipca 1867 r.
Sędzia Prezydujący. Bajzer.

(N. D. 4659.)

SKŁAD MOSKIEWSKI KIJACHTYŃSKIEJ HERBATY

PIOTRA ORŁOWA

W WARSZAWIE,

przy ulicy Miodowej Numer 496.

Otrzymał w tych dniach z głównego składu (w Moskwie) wielki transport **HERBATY** w następujących gatunkach:

Czarna różnych familij po rs. 1 kop. 20 za funt

„ San-ju-szeń	„ „ 1	„ 40	„
„ Fu-cze-fu	„ „ 1	„ 60	„
„ Czin-king kulon	„ „ 2	„ —	„
„ Czaj-fa-czo	„ „ 2	„ 20	„
„ Pe-j-cho	„ „ 2	„ 30	„
Kwiatowa Wan-sun-czo	„ 2	„ 20	„
Czarna Lansin Majutan Piecha	„ 3	„ —	„

Ponieważ gatunki powyższe po wypróbowaniu, okazały się nietylko nie niższymi od dotąd sprzedawanych w naszym Składzie, a łaskawej Publiczności dostatecznie już znanych, lecz owszem w dobroci smaku i delikatnością aromatu, przeszły wszelkie, nasze nawet oczekiwania; polecamy takowe łaskawym naszym konsumentom, w przekonaniu pozyskania zupełnego ich zadowolenia.

Również polecamy łaskawemu uznaniu znawców i amatorów Czarnej Herbaty, jako niezwykłą osobliwość, zupełnie nowy nabytek, bo dotąd nigdy jeszcze z Chin nie wywożony, własnej naszej wymiany w Kijachcie, pochodzący z najcenniejszych południowych plantacji Fuzy, gatunek herbaty:

Czarny Lansin, Chyn-fo-czo-pe-cha,

w oryginalnych drewnianych, kolorowo lakierowanych pudełkach, w puszcze ołowianej wewnętrznej, mieszczący w każdym czystej herbaty

2 funty, po rsr. 4 kop. 50;

który już przybył do naszego Składu, i również jest do nabycia u **W-go Tymińskiego** w Lublinie i w główniejszych komisowych składach w Królestwie.

Wszelkie zamówienia z prowincji, choćby w najmniejszej ilości, skład załatwia odwrotną pocztą **franko.**

(3-11353)

(N. D. 4823)

GŁÓWNY SKŁAD ZNAJDUJE

GODNE UWAGI DONIESIENIE.

Masa konkursowa największej fabryki w Rotterdamie, świeżo upadłej, nadesłała mi partję ciężkiego, prawdziwego płótna, celem sprzedania jej jaknajprędzszego za gotowe pieniądze.

Ponieważ kupno nastąpić może tylko za gotówkę, upoważniony jestem do sprzedawania towarów lnianych **po cenie niższej od wartości szacunkowej.** Wzywam tedy Szanowną Publiczność, by korzystała z sposobności, która prawdopodobnie nie nastęrczy się znowu tak prędko.

Skład Główny znajduje się na Nowym Świecie naprzeciw Gimnazjum Ruskiego w domu dawniej hr. Zamojskiego Nr. 1245a.

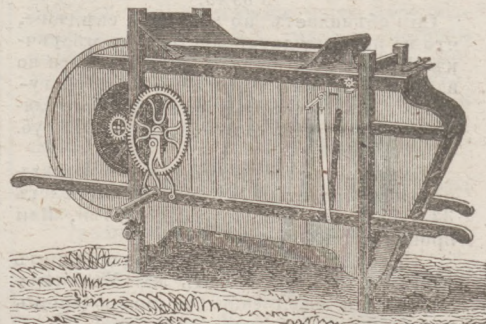
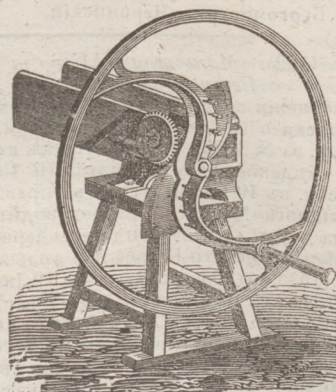
Cennik stale ustanowiony.

	rs. kop.		rs. kop.
1/2 tuzina lnianych serwetek deserowych we wszelkich kolorach.	65	1 sztuka prawdziwego płótna szwajcarskiego	15 —
1/2 tuzina prawdziwych lnianych ręczników.	1 —	1 sztuka prawdziwego płótna holenderskiego	12 50
1/2 tuzina płóciennych chustek do nosa.	1 10	1 sztuka prawdziwej weby holenderskiej na 14 koszul męzkich	14 —
1/2 tuzina białych i farbowanych serwetek do kawy.	1 5	1 sztuka prawdziwej weby holenderskiej na 14 koszul męzkich	25 —
1/2 tuzina prawdziwych francuzkich damskich batystowych chustek do nosa.	1 80	1 sztuka prawdziwego płótna billenfeldzkiego na 6 koszul męzkich	11 —
1/2 tuzina takichże męzkich chustek łokieć kwadr.	2 50	1 sztuka prawdziwego cienkiego płótna koronnego na 14 koszul męzkich	23 —
1 sztuka prawdziwego płótna domowego	7 50	1 sztuka prawdziwego płótna Napoleońskiego	28 —
1 sztuka prawdziwego płótna belgijskiego	11 —	1 sztuka najcieńszej „weby salonowej” na 14 cienkich koszul	36 —
1 sztuka prawdziwego płótna z Konstancji	13 50	Płótna zwyczajnego 3 łokieć szerokiego, łokieć	— 60
1 sztuka prawdziwego płótna rotterdamskiego z przędzy			

OGIENSKO WOTZANWIG SIA V SIA

w Drukarni Rządowej, przy Okregu Naukowym Warszawskim. — Za pozwoleniem Cenzury.

(N. D. 4745.)

MŁOCARNIE pasowe i trybowe 4-0 2 u i 1-0 konne.
 MANEŻE 4-0 2 u i 1-0 konne.
 WIALNIE i MLYNKI do czyszczenia zboża rozmaitej konstrukcji.
 SIECZKARNIE maneżowe dwukosowe w cenie rsr. 50.
 „ trybowo dwukosowe na dwa garunki Sieczki rsr. 35.
 „ sznekowe dwukosowe na jeden gatunek sieczki rsr. 30.
 SIEWNIKI uniwersalny Robillarda
 „ do koniczyny.
 „ do rzepiu 3-y 2-u i 1-0 rzędowe.
 WALCE pierścieniowe.
 PŁUGI rozmaitej konstrukcji.
 EXTYPATORY Hohenheimskie.
 DRAPACZE mniejsze i większe.
 ZGŁĘBIACZE.
 BRONY Szkoockie, łączne i Niekłańskie.
 WYPIELACZE do użycia konnego i ręcznego.
 OBSYPNIKI większe i mniejsze.
 GRABIE Howarda.
 SPYCHACZE do siana.
 GNIOTOWNIKI do kartofli.
 „ do siodu.
 „ do obroków.
 ŻARNA do mielenia zboża.
 SORTOWNIKI do sortowania kartofli.
 PŁUCZKI do kartofli i buraków.
 TACZKI śpichrzowe.
 PILY mechaniczne.
 WIESZADŁA mechaniczne do bielizny.
 WYŻDYMADŁA mechaniczne do bielizny.

Z fabryk **Cezarego Hr. Platara** w Niekłaniu i **H. Cegielskiego** w Poznaniu poleca

ZAKŁAD ROLNICZY Hermana Goldenringa

przy ulicy Miodowej obok kościoła Przemienienia Pańskiego Nr. 494. (2-11594)

(N. D. 4634)

SKŁAD TOWARÓW LNIAŃYCH I BIELIZNY STOŁOWEJ

hurtowy i detaliczny

Adolfa Herzberg w Berlinie,

(an der Werderschen Mühlen in Prachtbau).

Poleca Szanownej Publiczności wielki asortyment swoich towarów, a mianowicie:

Kaftanki i spódnice (Negligées)
Płótna i weby Holenderskie, Irlandzkie, Belgijskie, Szląskie, Bielefeldskie i Hernhutskie wszelkiego gatunku i szerokości.
Bieliznę stołową.
Chustki do nosa płócienne i batystowe.
Bieliznę gotową męską i damską, jak również wykonywa takową podług obrotu.

Wszelkie zamówienia **na wyprawy** z szyciem, znaczeniem, haftami i t. d. jak najpункtu alniej skutecznijają się.

(3-11653)

(N. D. 4834). Niżej podpisany właściciel dóbr Ogonowa i innych w Powiecie Płockim Gubernji Płockiej położonych i tamże zamieszkały, ogłasza niniejszym, iż w roku 1866 użdzielił **kontrakt** prywatny na kilkaset garncy okowity od niego kupionej Abramowi Klinkowsztein dystylatorowi wódek z wsi Szumlina Powiatu Płońskiego, i że okowita przez nabywcę zabraną została, a kontrakt i inne kwitki podpisanego, jako już zrealizowane, pomimo zobowiązania się, a nawet prawnego o to wezwania, dotąd przez Klinkowszteinę podpisanemu zwrócone nie zostały, o co środki zmuszające go do zwrotu wszelkich dokumentów na podpisanego posiadanych przedsięwzięte zostały. Osoby więc trzecie którymby Klinkowszteinę cedował zrealizowane dokumenta, narażone być mogą na straty i koszta, o czym każdego **ostrzegam.**

Ogonów d 1 (13) Sierpnia 1867 r.
Franciszek Strzeszewski.
 (12011)

(N. D. 4680). Zawiadamia przeciętną Publiczność, że po wycofaniu się z handlu futrami, który prowadził dotychczas wspólnie przy ulicy Nowowiniarskiej pod filarami Nr. 5 sklepu.

Założyłem z dniem 1 Lipca r. b. oddzielnie pod swoją firmą

Skład futer doborowych,

we wszystkich gatunkach przy placu Krasin-skim w Starym teatrze pod Nr. 10 sklepu, które sprzedają po jak najtańszych cenach.

(11602)

Adam Lerr.

(N. D. 4265). Wyszło z pod prasy dzieło pod tytułem: **DON KARBLOS Królewicz Hiszpański**, szkic hjoograficzno-historyczny, przez Jana Karłowicza Dr. Filozofji rsr. 1 kop. 50. Skład główny w Księgarni i Składzie **Nut Maurycego Orzelbrauda** przy ulicy Krakowskie Przedmieście Nr. 407 (nowy 1).

(N. D. 4352). Podpisana trzymając **Dobra Boże** w Gubernji Radomskiej, Powiecie Koziennickim położone, w trzech letniej dzierżawie za kontraktem urzędowym przed Rejentem Okregowem, w Radomiu Stanisławem Kłososkim na dniu 13 (25) Czerwca 1867 r. spisany, podaje do publicznej wiadomości, iż **żądanych pretensji do dziedzica dóbr Boże nie przyjmuje.** bo te o tyle obowiązują ją mogą, o ile na to zacytowany kontrakt pozwala. Każdy zatem niewłaściwie występujący sam sobie winę przypisze jeżeli narozem zostanie na koszta bez skutku.

Paulina Kamocka. (1-12091)

(N. D. 4854) Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Blety Lombardowe** wydane za N-rami 15,044, 10,609, 13,351, 17,944, 15,578, 14,090 i 7,363 przypadkowo zaginęły. Wzywając więc posiadacza, iżby najpóźniej w sześć tygodni od dnia 7 Września roku 1867 to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikaty biletów wydanym zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

(1-12104)